

РЕШЕНИЕ

№ 3727

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2504** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Т. срещу Решение № 15191 от 17.01.2020г.по НАХД № 8578/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление №18-4332-015871/17.08.2018 г. на началника на група при отдел “Пътна полиция” - СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.183, ал.2, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева и на основание чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение в оспорената част е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира отмяна в обжалваната част и отмяна на атакуваното НП. Моли присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 24.07.2018г. около 14.00 часа жалбоподателят Т. се намирал в [населено място] на [улица]и управлявал лек автомобил „Мерцедес” с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу блок 525 водачът на МПС пресякъл пътна маркировка М1. Превозното средство било технически неизправно - със счупено предно стъкло. Поради това св. Н. /в присъствието на св. Ц./ съставил срещу С. М. Т. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бланков № 885543 за нарушения по чл.6, т.1 от ЗДвП, чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП. Въз основа на този АУАН е издадено и процесното Наказателно постановление

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е извършил задълбочен анализ и е отговорил мотивирано на всички възражения на жалбоподателя досежно редовността на административнонаказателната процедура. Изводите в тази насока се споделят изцяло от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

С оглед доказателствата по делото, съдът е счел за безспорно установено, че жалбоподателят с поведението си на пътя е извършил вменените нарушения на правилата за движение при управление на МПС, поради което и правилно е ангажирана отговорността му на основание чл.183, ал.2, т.2 и чл. 174 ал.1 т.2 от ЗДвП. Правилно съдът е приел, че констатациите на контролните органи, отразени в АУАН, досежно извършените нарушения и в частност състоянието на предното стъкло на автомобила не са оборени в хода на съдебното производство. Правилно същият, въпреки лаконичността на показанията на актосъставителя и свидетеля по акта е кредитирал същите, тъй като свидетелите изрично потвърждават отразеното в акта за нарушение. Ето защо и доколкото в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства в подкрепа на обратното, правилно е счел, че приложение следва да намери презумпцията, установена в разпоредбата на чл.189 (2) от ЗДвП, съгласно която

редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила.

Съдът е изложил задълбочени мотиви и относно законосъобразността на наложените административни наказания, които се споделят от настоящата инстанция.

Предвид изложеното, съдът приема, че при постановяване на оспореното решение не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила-касационно основание за отмяна, по смисъла на чл.348 от НПК. Ето защо, същото, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила в оспорената част.

Предвид изхода на делото, претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на сторените разноски се явява неоснователна.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 15191 от 17.01.2020г. по НАХД № 8578/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление №18-4332-015871/17.08.2018 г. на началника на група при отдел “Пътна полиция” - СДВР, с което на С. Т. на основание чл.183, ал.2, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева и на основание чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.